

til at afholde udgifterne selv. Efter bistandslovens § 48 dækker kommunen udgifterne til medicin for voksne personer med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap. For fysisk og psykisk handicappede børns vedkommende dækkes medicinudgifterne i et videre omfang end for voksne handicappedes vedkommende. Endelig kan kronisk syge i henhold til bistandslovens § 58 få dækket den del af deres egenudgifter til tilskudsberettiget medicin, der overstiger 500 kr. pr. måned.

Med henblik på at imødegå, at disse grupper berøres i væsentligt omfang af ændringen, forudsættes en del af den samlede besparelse anvendt til sociale kompensationer i form af øget bloktilskud og øget refusion til dækning af kommunernes forventede merudgifter som følge af ændringen.

Til § 1, nr. 4:

Inden for de forskellige lægemiddelgrupper findes der i mange tilfælde to eller flere ens lægemidler, der indeholder samme virksomme stof. Det er de såkaldte synonympræparater. Prisen på disse præparater kan variere betydeligt – det dyreste kan være dobbelt så dyrt som det billigste. Disse prisforskelle er derimod ikke udtryk for forskelle i lægemidlernes behandlingsmæssige effekt.

Forslaget betyder, at det bliver muligt at omlægge og begrænse tilskuddene til synonympræparater til et fast kronebeløb beregnet som 60 pct. henholdsvis 30 pct. af prisen på det billigste lægemiddel i den pågældende lægemiddelgruppe.

Formålet med forslaget er at begrænse de offentlige udgifter til lægemidler. Ordningen skal motivere lægerne til at ordinere det billigste af flere ligeværdige præparater af hensyn til patientens egenbetaling. Det må derfor formodes, at omlægningen ikke vil medføre merudgifter af væsentlig betydning for den enkelte forbruger og i en del tilfælde vil udgiften for patienten falde. Ordningen vil endvidere lægge op til øget priskonkurrence, idet fabrikanter og importører af de dyrere lægemidler vanskeligt vil kunne fastholde deres hidtidige markedsandele, med mindre prisen sættes ned.

Beregnet som en isoleret ændring skønnes forslaget at give besparelser for den offentlige sygesikring (amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner) på mellem 150 og 200 mio. kr. på årsbasis. Der vil blive foretaget et udredningsarbejde med henblik på en nøjere opgørelse af besparelsen, således at denne vil kunne fragå i de statslige tilskud til amtskommunerne for 1989 og følgende år.

Synonympræparater findes i forskellige pakningsstørrelser og dispenseringsformer (f.eks. tabletter, salver og injektionsvæsker) og varierer i styrke. Det

er derfor nødvendigt, at sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte tilskudsbeløbet størrelse for hvert enkelt lægemiddel og dermed også får mulighed for at tage højde for de forskellige former, hvori de pågældende lægemidler forhandles. De enkelte tilskud forventes fastsat mindst en gang hvert halve år efter forhandling med Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen kan i det omfang det måtte være hensigtsmæssigt, rådføre sig med det under styrelsen nedsatte medicintilskudsnævn.

Fastsættelsen af tilskuddet vil kunne ske efter flere metoder:

En mulighed vil være at lade den mest solgte lægemiddelpakning i en lægemiddelgruppe danne grundlag for fastsættelsen af tilskuddet. Tilskuddet vil i så fald blive fastsat til 30 pct. henholdsvis 60 pct. af prisen pr. tablet eller anden enhed for det billigste synonympræparat i denne pakningsstørrelse. Lægemidlerne i den enkelte synonymgruppe vil herefter opnå et tilskud svarende til det fastsatte tilskud pr. tablet eller anden enhed for det billigste synonympræparat i den udvalgte pakningsstørrelse.

Forbrugerprisen pr. tablet eller anden enhed falder typisk med stigende pakningsstørrelse. Den valgte tilskudsfastsættelse kan derfor betyde, at forbrugers betaling kan stige ved køb af et lægemiddel i en lille pakningsstørrelse, uanset at forbrugeren har fået ordineret det billigste synonympræparat.

En anden mulighed er, at der fastsættes flere tilskudsbeløb for en gruppe synonyme lægemidler. Hvert tilskudsbeløb beregnes ud fra prisen på det billigste præparat pr. tablet eller anden enhed inden for et nærmere fastsat interval af pakningsstørrelser, således at der ydes tilskud med samme beløb pr. tablet eller anden enhed til alle præparater inden for intervallet af pakningsstørrelser. Herved vil der være mulighed for at imødegå eventuelle vanskeligheder ved sammenligning af priserne på synonympræparater, som skyldes, at det enkelte synonympræparat ofte markedsføres i pakningsstørrelser, der afviger fra de øvrige præparater inden for synonymgruppen.

Sundhedsstyrelsen vil nøje følge ordningen, og såfremt det viser sig, at omlægningen har utilsigtede virkninger for forbrugerne eller i øvrigt giver anledning til et uhensigtsmæssigt forbrugsmønster, vil Sundhedsministeriet søge at omlægge tilskudsfastsættelsen, såvel med hensyn til den anvendte metode som tilskudsfastsættelsen for konkrete lægemidler.

Tilskuddet til det enkelte lægemiddel kan ikke på noget tidspunkt udgøre mere end 60 pct. henholdsvis 30 pct. af udgiften til lægemidlet. Denne begrænsning er nødvendig for at modvirke, at der i perioden mellem tilskudsfastsættelserne spekuleres i prisnedsættelser. Det er forudsat, at landets apoteker med-